

سازگار

محمد باجوہ

عابد

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

یساک دمی ڈالی

نفتالہ

محمد اقبال نجفی

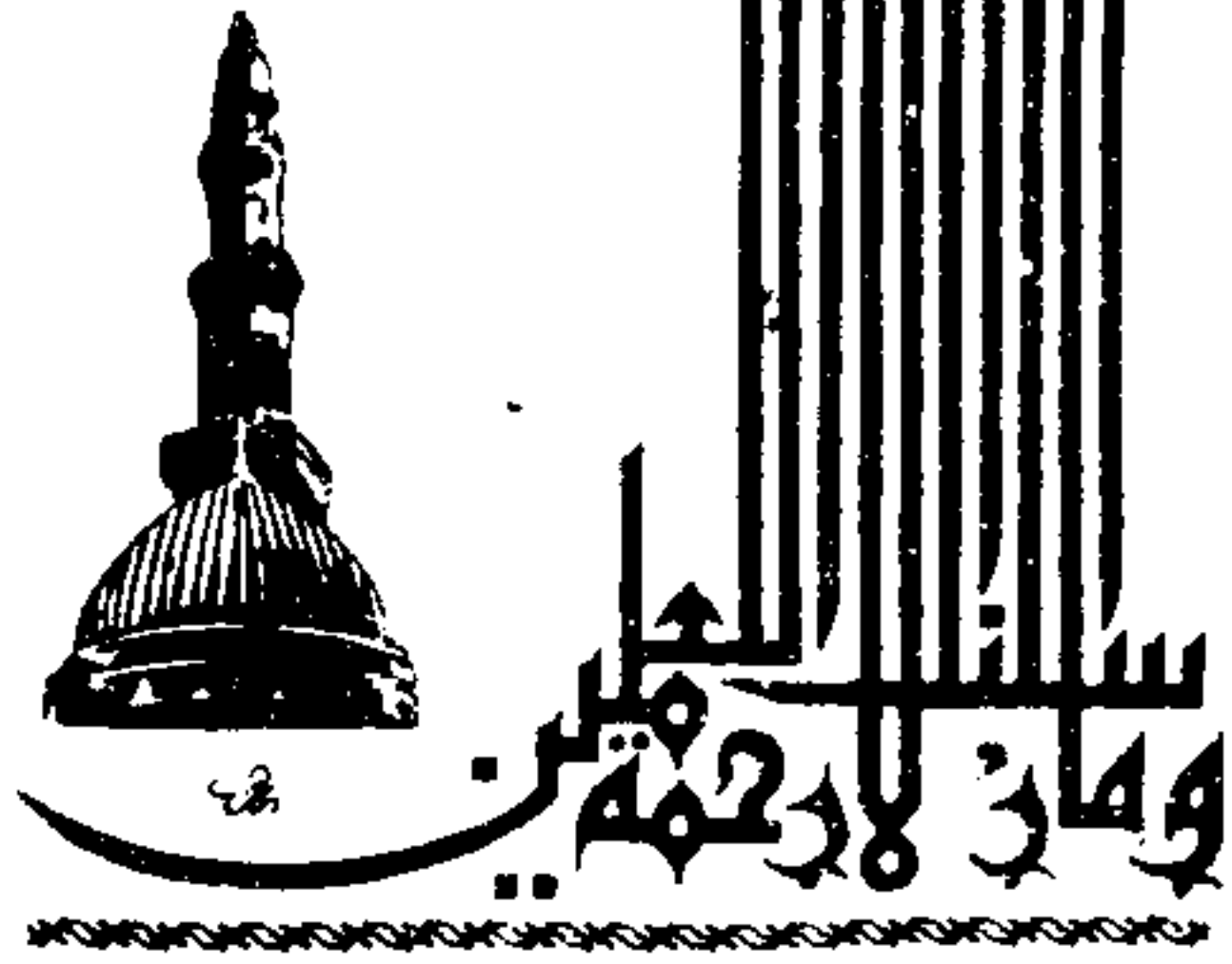
فرز غاویب اکادمی گوجرانوالہ

سبھے حق لکھاری دے

وار پہلی _____ ۱۹۸۹ء
 گنتری _____ ایک ہزار
 خطاطی _____ حافظ شوکت محمود صدیقی
 چھپوان والے _____ 'فروغ ادب اکادمی'
 ۱۰۸۔ بی سیٹلائٹ ٹاؤن گوجرانوالہ

ہدیہ _____ روپے

اور ہم نے آپ کو تمام جہانوں کیلئے
رحمت بنا کر بھیجا ہے

جنت مگری دیاں واڈاں رکھدیاں شان نرالی
ایہناں دے ای نانویں لائی میں ایہہ سک دی ڈالی

مکھڑے

۹

۱۔ آپ دا چرچا گھر گھر ویکھاں

۱۱

۲۔ جو یاد اچ تہاڈی آن اتھرو

۱۳

۳۔ ذکر جدوں میں آپ دا کیتا سوچاں نکھر گئیاں

۱۵

۴۔ مینوں اپنے کول بلاو میرے آقا

۱۷

۵۔ لکھدار ملں میں نعت مقالے جی کر دا اے

۱۹

۶۔ ٹٹاندا اے خدا رحمت نبی دے شہر جا ویکھو

۲۱

۷۔ ہدایت دی دُعا منگاں

۲۳

۸۔ خدا و تون پکار آوے پڑھو صلّ علی سارے

۲۵

۹۔ دین بہاراں خشبو جیویں پھل پتیاں گلزاراں نوں

۲۷

۱۰۔ دی دنیا بدل جاوے عنایت آپ دی ہووے

۲۹

۱۱۔ سادے لئی انمول سہارا آپ دا پیارا ناں

۳۱

۱۲۔ میرے آقا لائے سبھ دے آکے پار سفینے

۳۳

۱۳۔ جنھماں نے حضور دا ظہور ویکھیا

۳۵

۱۴۔ اوہ سوہنا اے اوہی سنگت، سوہنی اے

۳۷

۱۵۔ فضا بدلی نصیباں دی اجالا ہو گیا گھر گھر

۳۹

۱۶۔ دل وچ تاہنگ اے ویکھاں جا کے اوہ دربار مثالی

۴۱

۱۷۔ مینوں اپنی جان توں ودھ کے پیارا آپ دا ناں

۱۸۔ میں پڑھیا و توح نصاب آقا

۱۹۔ اپنی ہی ذات توں سی ایہہ انجان روشنی

۲۰۔ روح نوں نکھار بخشہ روشہ حضور دا

۲۱۔ آپ دی رحمت میرے آقا دیوے گھر گھر د شک

۲۲۔ طالب آں مغفرت دا خیر الانعام آقا

۲۳۔ آپ آئے تے میرے آقا رحمت دا پھل کھڑیا

۲۴۔ آپ دے آیاں کھل گئے حلقے ظلم دیاں زنجیراں دے

۲۵۔ جان او سناں توں واراں جیہڑے جان توں ودھ نہیں پیارے

۲۶۔ منگنے توں پہلاں آقا بھر دیندے جھولیاں

۲۷۔ مرے دل وچ لے ناں تہاڈا جویں خشبو گلاب اندر

۲۸۔ پیار نبی تھیں جیکر سانوں قبضہ سدا کرے

۲۹۔ میں تے منگاں ہر ویلے اوہ ٹھنڈیاں مدنی چھاواں

۳۰۔ آپ نے آقا جدوں دکھائے پھل نبوت والے

۳۱۔ ناں جہناں دے آپ دی نسبت مینوں سوہنے لگدے

۳۲۔ اجازت جے بخشو مراداں میں پاواں

۳۳۔ سچائی نوں بھال رہے سن حق دے کچھ متوالے

۳۴۔ مہر محبت آپ توں منگدے سارے غم دے مارے

۳۵۔ طے معراج مینوں وی مدینہ جے بنے منزل

۳۶۔ آپ دے سچے بول نہیں آقا راحت دا پیغام

۳۷۔ مرے دل نوں قرار آے سلام اکھاں درود اکھاں

۳۸۔ آپ دے آیاں میرے آقا سوہنے موسم ہوئے

۳۹۔ نظارے سی عجب جیہڑے دکھائے آپ نے آقا

۴۰۔ حسن سراپا آپ دا ہووے رج رج ویکھن اکھاں

- ۸۹ - ۴۱ - مُردہ دلاں توں آپ ای دیندے نہیں زندگی
- ۹۱ - ۴۲ - خشبو واسلسد اے بعثت حضور دی
- ۹۳ - ۴۳ - منزل جے کر پانی اے توں رہبر نوں نہ چھڑیں
- ۹۵ - ۴۴ - کرا کے دید روئے دی مکاؤ بے قراری نوں
- ۹۷ - ۴۵ - سنبھالے نیم جاناں نوں مرے آقا دی رحمت ای
- ۹۹ - ۴۶ - سارے رستے اٹھے سن آپ دے آن توں پہلاں
- ۱۰۱ - ۴۷ - رحمت دے ہڑھ وگدے نیں شہر نبی دے اندر
- ۱۰۳ - ۴۸ - دل چاہندا اے کم ایہہ چنگا کر دے رہیے
- ۱۰۵ - ۴۹ - ساہواں اندر نال عقیدت پھل مہکائی رکھنا
- ۱۰۷ - ۵۰ - میرے دل دے رکھ اُتے وی پتر ساوے آون
- ۱۰۹ - ۵۱ - نور دا پیکر روشن مکھڑا
- ۱۱۱ - ۵۲ - جنھاں کول اے نور ہدایت اوہو رہن گے زندہ
- ۱۱۳ - ۵۳ - ایہہ گل آقا سارے جانن
- ۱۱۵ - ۵۴ - ساڈا آقا مولا ماہی
- ۱۱۷ - ۵۵ - موتیاں وانگوں چمکن آقا آپ دیاں سمجھ باتاں
- ۱۱۹ - ۵۶ - دنیا فرے نبی دی رسالت دا معجزہ
- ۱۲۱ - ۵۷ - خشبو وائیں جگ مہکاون
- ۱۲۳ - ۵۸ - مندے حالیں پھر دے پئے آن نور ہدایت دے
- ۱۲۵ - ۵۹ - ہر دل اُتے کرن حکومت سوہنیاں زلفاں والے
- ۱۲۷ - ۶۰ - آپ دا رتبہ سمجھ توں اعلیٰ ویکھن والا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ

وَعَلَى آبَائِهِمْ وَأُمَّهَاتِهِمْ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ

وَعَلَى آبَائِهِمْ وَأُمَّهَاتِهِمْ

آپ دا چرچا گھر گھر دیکھاں
جگ جگ جگ جگ منظر دیکھاں

آپ دے ہتھیں جام میں پیواں
آپ نوں ونڈ دیاں کوثر دیکھاں

آپ دے ناں دی تسبیح جپاں
قسمت اپنی یاور دیکھاں

آپ دے جلوے ہر ہر تھاں تے
کرناں منگدے خاور دیکھاں

پورب ، پچھم ، اتر ، دکھن
آپ نوں ہر تھاں رہبر دیکھاں

بند مُٹھی وچ کلمہ پڑھ دے
بختاں والے کنکر ویکھاں

ہُن تے اِکو حسرت دل دی
خواب اچ روئے نور ویکھاں

سک دی ڈالی پیش کراں جد
موتی بن دے اتھر ویکھاں

ہوون بخت جے بنجی چنگے
روضہ احمد سرور ویکھاں

جو یاد اچ تہاڈی آن اتھرو
اوہ ڈاہڈا رنگ بیان اتھرو

ہوفانی یاد اچ آقا دی
ایہہ گل مینوں سمجھان اتھرو

جو ڈلھن یاد اچ سوہنے دی
اوہ بخشش واسا مان اتھرو

جد یاد میں تہانوں کرنا واں
آپلکاں تے مسکان اتھرو

میں مونہوں آقا کیہ دتاں
میری حالت کرن بیان اتھرو

دل چاہوے اُڈ کے جا پہنچاں
نہ پیش چلے دُک جان اتھرو

جے پاؤ کرم دی اک جھاتی
فر نال خوشی دے آن اتھرو

سانوں ملنا اذن حضوری اے
گل گل تے پئے اتران اتھرو

سنوکیہ پئے عرضاں پاندے نیں
ایہہ بخئی دے بے جان اتھرو

ذکر جدوں میں آپ دا کیتا سوچاں نکھر گئیاں
تیکیا آپ دی رحمت دے دل آساں نکھر گئیاں

آپ دے سانویں اگو جتیاں کیہ وڈیاں کیہ نکیاں
آپ دے لگیاں لڑتے میریاں سدھڑاں نکھر گئیاں

لفظاں دے وچ کوہیں اتاراں آپ دا حسن سراپا
آپ دے ولیں دیکھن والیاں شکلاں نکھر گئیاں

ازلاں توں سی جاری ساری آپ دے نور دا چشمہ
آپ دے آیاں اس دیاں ہور وی لہراں نکھر گئیاں

علم دا پیکر، علم دا مخزن، رحمت دا اوہ مرکز
سورج توں دودھ جگ تے جس دیاں ریشماں نکھر گئیاں

آپ نے جیڑے حرف کئے نے اوہ نہیں پُتے موتی
جنہی واروی دہرائیاں ایہہ گلاں نکھر گتیاں

جنہاں نال اے آپ دی تبت اوہ نیں شہر مبارک
جنہی آپ نے پیر دھرے اوہ غاراں نکھر گتیاں

پایتے آپ داپاک وسیدہ دگڑے کم سبھ سنورن
آپ دے ناں دا صدقہ ایہہ سبھ رتاں نکھر گتیاں

آپ دا اُسوہ حسنہ آقا ساڈا کُل بسرمایا
جنہوں رہبرِ ملتہ کے ساڈیاں نکراں نکھر گتیاں

مینوں اپنے کول بلاؤ میرے آقا
خاص کرم دی جھات اک پاؤ میرے آقا

تس گیا واں ویکھن نوں میں پاک مدینہ
اکھیاں دی ہن پیاس بجھاؤ میرے آقا

تھاڑے ذکر دے چانن اندر دم دم گزرے
دل بدوشن نوں انج رشناؤ میرے آقا

امیدیاں دے دیوے بال کے بیٹھاواں میں
میرے سارے روگ مٹاؤ میرے آقا

لوکی آہندے تیرا جذبہ اج وی کچا
اس جذبے نوں امر بناؤ میرے آقا

جیٹری تھان تے قدم مبارک آپ نے رکھے
 مینوں اُس دی دید کراؤ میرے آقا

سُردی بلدی میرے دل دی دھرتی اُتے
 رحمت دا ہن مینہ ورساؤ میرے آقا

اس دنیا دی دھپ دے نال میں سُکدا جاواں
 میرے سُتے بھاگ جگاؤ میرے آقا

اپنیاں دیاں راہواں اُتے اینوں پا کے
 نجی دی ہر تھوڑ مکاؤ میرے آقا

لکھدا رہاں میں نعت مقالے جی کردا اے
تکدا رہاں اُس نور دے ہالے جی کردا اے

میرے پیار دا مرکز محور گنبد خضریٰ
گھبرا رہاں میں آل دوالے جی کردا اے

جنتاں دیاں جنت توں دی اُچیاں شاناں
دیکھاں میں اوہ شہر نرالے جی کردا اے

تھاڈے ناں دی تسبیح کردا عمر گزاراں
اک اک ساہ انج کراں حوالے جی کردا اے

آپ نے آکے جیٹرا سورج روشن کیتا
اُس دے پھیلن ہو رہا جالے جی کردا اے

حشر دیاڑے آپ دے ہتھوں کوثر والے
بھر بھر سانوں ملن پیالے جی کردا اے

فر اسلام دا غلبہ ہووے سارے جگ تے
پچھٹے پے جان کفر دے چالے جی کردا اے

ڈکو ڈولے کھاوے جدوی میری بیٹری
آپ دی رحمت آن سنبھالے جی کردا اے

مینوں سد لوؤ میرے آقا پاک دوارے
دیکھاں منظر دیکھن والے جی کردا اے

لُٹاندے خدا رحمت نئی دے شہر جا دیکھو
ملے گی پیار دی دولت نئی دے شہر جا دیکھو

رہائی غم توں جے چاؤ دوارے آپ دے جاؤ
جے پانی ایں تساں راحت نئی دے شہر جا دیکھو

فدائی او جے اوہناں دے تے فرکیوں دور بیٹھے او
جے تکنی اے تساں جنت نئی دے شہر جا دیکھو

کراؤ دید روضے دی تسیں اپنی نگاہواں نوں
نکل جاوے گی بر حسرت نئی دے شہر جا دیکھو

تساں نے پیار دے بے شک بڑے ہی رنگ دیکھے نہیں
ہے اوتھوں دی جدا رنگت نئی دے شہر جا دیکھو

وفاواں دی اداواں دی سخاواں دی جیاداں دی
ہواواں وچ ملے نکھت بنی دے شہر جا دیکھو

اوہ جنت دانگینہ اے اوہ سبھناں دا مدینہ اے
جے بن جاوے کوئی صورت بنی دے شہر جا دیکھو

سنہری جالیاں چُھم کے پکارو یا رسول اللہ
بدلتی دل دی جے حالت بنی دے شہر جا دیکھو

مرے آقائے مدنی نے تہاں نوں جے بلایا اے
سنوارو فرتیں قسمت بنی دے شہر جا دیکھو

ہدایت دی دعا منگاں
شفا عت دی روا منگاں

کرم دا باب کھل جائے
میں ایہو ی سدا منگاں

حضر الہی میں مدینے دا
سفر خیر الوری منگاں

کراں میں ذکر تھاڈا ای
فقط تھاڈی رضا منگاں

نہ چاہواں ہور شے کوئی
شنائے مصطفیٰ منگاں

تنگم دا شعور آکھے
ڈراں نہ بر ملا منگاں

محبت کھلی والے دی
میں پہلے توں سوا منگاں

اوہ دامن بھر کے جد دیندے
میں دستوں کیوں ذرا منگاں

میں نجھی اپنے آقا توں
مدینے دی ہوا منگاں

خداوتوں پکار آوے پڑھو صّل علی سارے
دل و جان نوں قرار آوے پڑھو صّل علی سارے

کلی دل دی کھڑے گی جد مدینے دی ہوا آئی
خزاں جاوے بہار آوے پڑھو صّل علی سارے

جدوں میرے لبان توں ناں ادا ہووے محمد دا
بڑا سوہنے نوں پیار آوے پڑھو صّل علی سارے

پیاسے آل اسیں سب دید دے، طیبہ چلو چلیے
طبیعت وچ نکھار آوے پڑھو صّل علی سارے

اساڈا تے سہارا نہیں شفیع المذنبیں آقا
شفاعت دی پھہار آوے پڑھو صّل علی سارے

معطر روح ہندی اے منور دل دی ہووے گا
طبع وچ انکسار آوے پڑھو صلّ علی سارے

پلوے جھاتی مرے ولین مری دنیا بدل جاوے
مرے تے برگ وبار آوے پڑھو صلّ علی سارے

دلاں دے سمجھ ویرنے اوہ بہاراں وچ بدل دیون
کرم ہووے نکھار آوے پڑھو صلّ علی سارے

محمد اک وظیفہ اے گنگاراں دے ہوٹھاں تے
بڑا بے اختیار آوے پڑھو صلّ علی سارے

دین بہاراں خشبو جیویں بھل پتیاں گلزاراں نوں
یاد نبی دی چانن بخشے انج ای سوچ وچاراں نوں

رہندی حاجت دارو دی تے نہ ای لوڑ طیبیاں دی
سارے عیب اوہ کڈھ دیندے نیں دیکھن جد بیماراں نوں

دل دی کالک دھونی جتھاں پلا آپ دا پھڑدے نیں
جتاں وچ بدلاندے اپنے متھے لکھیاں ہاراں نوں

بے عملی دابر پاسے ای بڑھ پیا چڑھدا جاندا اسے
جہات کرم دی پا کے آقا روکو اس دے واراں نوں

بھل کے آپ دا سوہنا اُسوہ بھیری حالت ہو گئی اے
سیتل سیتل جذبے نیں تے زنگ لگے تلواراں نوں

گمراہی دے دھوئیں ساڈا مندا حال چہ کیتا اے
جھات بدایت والی پاکے لاہو و تیز بخاراں نوں

ٹھنڈی دا دے بُلتے گھلو آقا پاک مدینے چوں
راحت بخش جیہڑے آکے غم خواراں لاچاراں نوں

جاگو میٹی دی حالت وچ آپ دی ساری اُمت اے
آپ دے پیار دی دولت چھڈ کے لبھدی اے دستاراں نوں

آپ دا اُسوہ ہووے محور ساڈیاں سوچاں فکراں دا
سوہنی سوچ دا چائن بخشو ہن ساڈے کرداراں نوں

مری دنیا بدل جاوے عنایت آپ دی ہووے
کرم دا باب کھل جاوے سخاوت آپ دی ہووے

مری بگڑی بنے گی فرمے آقا مرے مولا
مرے قلب و نظر اُتے حکومت آپ دی ہووے

مدینے دی طرف میرا سفینہ چل پوے آقا
چُگیاں میں پھلِ محبت دے اجازت آپ دی ہووے

میں خوش خلقی دے پُھلاں تھیں بھراں دنیا دے دکانوں
زباں شیریں ایہہ تد ہوندی ہدایت آپ دی ہووے

مری دنیا مری عقیقی سنور جاوے مرے آقا
روے نہ خوف باقی ہے شفاعت آپ دی ہووے

مقدر ساتھ ہے دیون فقر دی پاواں دولت
ایہ خواہش توڑ چڑھدی ہے اطاعت آپ دی ہووے

مبارک قول تہاڈے نیں مرے رہبر مرے ہادی
کرن ایہ رہنمائی ہے محبت آپ دی ہووے

درود آکھاں سلام آکھاں درود آکھاں سلام آکھاں
دنے راتیں میں ایہ چاہواں زیارت آپ دی ہووے

مک اٹھدی اے روح نجی جدوں میں نعت کناواں
ایہ حالت ہوا ی جاندی اے جے چاہت آپ دی ہووے

ساڈے لئی انمول سہارا آپ دا پیارا ناں
جیہدی رحمت برکت دے نال وسدے شہر گراں

میں وی آکھاں سمجھ لوکاں توں میرے چنگے لیکھ
وچ مدینے مل جاوے جے مینوں وی کجھ تھاں

میرے دکھاں درداں دا اے مرہم تہاڈے کول
میرے اُتے کر دیو تسیں پیار دی سنگھنی چھاں

اج دنیا وچ کئی نظریئے ودھ ودھ رولا پان
آپ دے اُسوہ پاک دے سدھے سمجھ نوں مات دیاں

تہاڈے ناں واکراں وظیفہ دن ہمو دے یا رات
تہاڈی سک دے موتیاں نال میں دامن نت بھراں

تھاڑیاں یاداں دیون آقا میرے دل نوں چین
تھانوں چھڈ کے میرے آقا ہور میں کتھے جاں

تھاڑا پیار سہارا لہجے دواں سمندر چیر
میں کیوں ڈبڈی بیٹری وانگوں ڈکو ڈولے کھاں

پیٹ تے پتھر بندھ کے میرے آقا محنت کیتی
میں اینوں فرعار کیوں سمجھاں دستو کیوں شرماں

آپ دی آقا رحمت میری نت ودھاوے آس
وچ ندامت ڈب جادواں جد گلے جھات میں پاں

میرے آقا لانے سبھ دے آکے پار سفینے
میل دلاں چوں دور چہ کیتا روشن ہو گئے سینے

پتھراں تیک شہادت دتی آپ دا پڑھ کے کلمہ
اوگن ہار دلاں دے وچوں نکلے نہ پر کینے

اس جیون دا بھیت نہ کوئی اوہلے رکھیا اوہناں
دس گئے اپنے عملاں تائیں سانوں آپ قرینے

چانن سارے جگ دا جتھے رب دی رحمت جتھے
آو سارے دل کے چلئے او سے پاک مدینے

روشنی دے دل مونہہ ہن کر کے پایتے علم خزانہ
دین دے روشن حرف چا پڑھیے رہیے نہ بے دینے

صبح پر کھن حق آکھن داہن بستے چارہ کرینے
حق سچ دی ہن راہ تے چلیے بنیے دانے بینے

اپنے عملاں وچ وسائیے اُسوہ پاک بنی دا
چمک رہیا اے صدیاں توں جو اج دی وانگ نیگنے

اوہ راہواں نے خوشبو بھریاں ونڈن اج وی مہکاں
جھٹھاں دیاں ہواواں چمے آپ دے پاک پسینے

ایہناں اُتے چل کے سانوں منزل لہجی نجی
آپ دے قول مبارک نیں سبھ سچاں دے زینے

جٹھاں نے حضور دا نظور دیکھیا
نٹے وچ اوہناں نوں میں چور دیکھیا

نیڑے ہوئے جیڑے اک وادی آپ دے
اوہناں نوں نہ فرکدی دور دیکھیا

آپ دی غلامی دالڑ جٹھاں پھڑیا
مکھڑے تے اوہناں دے سرور دیکھیا

سبھ پاسے گول دتی پیار والی چاننی
کرودھ والا شیشہ ہوندا چور دیکھیا

پیار جٹھاں آپ داسی دل وچ پایا
اوہناں نوں ولانڈیاں میں حور دیکھیا

نودی پیر چمڈے نیر آن کے حضور سے
تیاں تے ملدے کافر ویکھیا

اپنے مصطفیٰ اُتے بنتاں دے آپ نوں
توڑ دیاں ہتھیں میں انگور ویکھیا

روشنی نوں ویکھ کے جیڑے اکھٹاں نوٹدے
عقلاں چہ اوہناں دی فتور ویکھیا

اہو لکھ نجی پھلیا تے پھلیا
جیدے تے محبتاں دا بور ویکھیا

اوہ سوہنا اے اوہدی نکت سوہنی اے
جیدے دل وچ آپ دی اُفت چوہی اے

جتنے نسبت ناں مدینے رکھتے
اوہ بھکھا اے اوہ
وہ نہیں
ہیں جھولی خالہ اے
یک اے
سارے

جنتاں تکیا آپ دے روضے انور نوں
اوہناں اُتے کیف جہیا اک طاری اے

کل تک جنتوں یثرب سارے کندے سن
پیار شفا دا او تھے چشمہ جاری اے

کوہیں نہ کریئے آقا مان شفاعت دا
ساڈے عیب تے ڈھکدی آپ دی مکلی اے

آپ دا اُمتی بن کے عزتاں پایاں نہیں
بجھی اپنے بختاں اُتے راضی اے

۱۰

۱۱

بجھی آپ

فضا بدلی نصیبیاں دی اجالا ہو گیا گھر گھر
مرے آقا دے آیاں سبھ سہانے ہو گئے منظر

تھلاں دے وانگ دنیا سی کتے سایہ نہ لہجدا سی
پناہواں آپ نے دتیاں تیں سبھ دے بنے ناصر

زمانے تے تساں کیتی جدوں برسات رحمت دی
دلاں نے پالئی راحت تے ہوئے خوش نمائیور

خدانے آپ نوں آقا بڑے انعام دتے نیں
تیں رحمت جہاناں دی تساں نوں مل گئی کوثر

تیں محمود ٹھہرے او تیں مقبول ٹھہرے او
تساں جو آکھیا کرنا مرے مولا اوہو آخر

گزاراں گہا حیاتِ میں سدا سیرت دے سلئے وچ
روے گا آپ دا اُسوہ مے دل نوں سدا ازبر

کرم دا جے پوے چھٹا مرے کھینے نصیبیاں تے
زیارت پالواں میں وی مرے آقا مرے رہبر

قرار اوہو ای پاندے نیں جیڑے بردے نے آقا دے
کماندے نیں ابد توڑی زمانے وچ سخی سرور

حرا دے غار چوں پُٹیاں جدوں نوری شعاواں تے
منور ہو گئے ذرے جویں انجم جویں اختر

دل وچ تاہنگ اے ویکھاں جا کے اوہ دربار مثالی
منگدیاں جتھوں روپ بہاراں اوہ گلزار مثالی

جھولیاں بھر بھر دیو و سبھ نوں خالی کدے نہ موڑو
آپ دے آقا وندن دا وی ہے معیار مثالی

ذکر محبت آپ دا ہووے کھٹر جادون مہکاں
ایہہ کیفیت پیدا کرد آپ دا پیار مثالی

جدوی سد دکھیاں ماری جوش اچ رحمت
جگ وچ ڈھٹا آپ جیہ نہ کوئی غم خوار مثالی

اپنی جان دے دشمن نوں پئے آپ دماواں دیندے
ایسراں ہوندا کسے نہ تکیا ایہہ کردار مثالی

میں تہاڑی توصیف کیہ لکھاں میں عاجز میں قہر
تہاڑا شان جہانوں کو لوں ہے سرکار مثالی

نال صحابہ کیتیاں آپ نے جیٹریاں گلاں باتاں
ساڈے لئی اے نور ہدایت اوہ گفتار مثالی

جتنے جتنے میرے آقا قدم مبارک رکھے
اوہ رستے نہیں روشن سارے اوہ بازار مثالی

بہ خوشبویاں وچوں بنجی اس دی شان اے دکھری
میرے آقا جیٹری ونڈی اوہ مہکار مثالی

مینوں اپنی جان توں ودھ کے پیارا آپ دا ناں
میرے لئی اے تاج شفاعت سوہنا آپ دا ناں

آپ دے سوہنے ناں دا صدقہ دھوتے جاندے عیب
ہر پاسے پتراں تائیں کردا آپ دا ناں

میری اکھ نوں ٹھنڈ پچا دے میرے دل نوں چین
میری کھوٹی قسمت دے لئی تمارا آپ دا ناں

آپ دا کیتا سوہنے رب نے ایسراں اُچا شان
کھلے پاک اچ اپنے ناں نال لکھیا آپ دا ناں

ہوٹھاں اُتے آگے میرے صلی اللہ دے بول
اوگن ہارے کتاں جدوی سُنیا آپ دا ناں

اودوں دے ای پھل نکھرے نیں لہکی اے ہر ڈال
جہ دا ایہناں سکھ لیا اے لینا آپ دا ناں

ایسے ناں تھیں بلیا سبھ نوں سچائی دا نور
چمکاں مار دا ہر رستے تے ڈھٹا آپ دا ناں

آپ نوں بنخے سوہنے رت نے سارے سوہنے رنگ
آپ مڈثر آپ منزل طلہ آپ دا ناں

ہمکاں ونڈ دے اوہو جگ تے نجی پھلاں وانگ
نال عقیدت جنھاں ایہھے چمیا آپ دا ناں

میں پڑھیا وچ نصاب آقا
نکھ آپ دا عین کتاب آقا

جیہڑے رب نے آپ نوں بخشے نیں
سبھ سوہنے اوہ القاب آقا

بُت توڑے رنگاں نسل دے
اک کیتا آن جناب آقا

جد نئے ہاں سے یاد آندے
فرگدے پیار گلاب آقا

کھوہ کھارے مٹھے جس کیتے
اوہ آپ دا پاک عاب آقا

پتی دل نوں راحت دیندی اے
ہے تہاڈی یاد ثواب آقا

تساں مینوں دُرتے سہیا اے
ایہہ دیکھاں سوہنا خواب آقا

اس منگتے دا دل شاد کرو
کھلے رحمت والا باب آقا

پیا ملے دی چاہ کردا اے
دل بچھی دا بے تاب آقا

اپنی ہی ذات توں سی ایہہ انجان روشنی
آئے حضور پا گئی عرفان روشنی

دتا دلاں نوں آپ دی رحمت نیں حوصلہ
تھاڈے ای در توں پا گئے انسان روشنی

کھولے حضور آپ نے بوبے شعور دے
ساڈے لئی نیں آپ دے فرمان روشنی

آئے تیں شگفتگی ماحول نوں ملی
کہتے نیں ساڈے واسطے سامان روشنی

جیہڑا دریچہ کھولیا رحمت دا آپ نے
رکھنا پیا اے اوکس دا عنوان روشنی

آقا نے جد ایہہ اگھیا میرے غیب نیں
 بچھو نہ کیوں ہوئی سی حیران روشنی

دیکھو حضور آن کے اُمت دی بے بسی
 مگھدی اے نور آپ توں بے جان روشنی

نہل کے ایں آن بھنگدے سا ارشاد آپ دا
 اُسوہ میرا تے دوسرا قرآن روشنی

بجی مرے حضور دا ایہہ وی ہے معجزہ
 ودھدی یئی اے آپ دی ہر آن روشنی

روح نون نکھار بخشدا روضہ حضور دا
دل نون قرار بخشدا روضہ حضور دا

ملدی اے اوتھے پہنچ کے جہاں نون تازگی
خوشیاں ہزار بخشدا روضہ حضور دا

نوری فرشتے منگ دے مڑ مڑ کے راضی
کیا وقار بخشدا روضہ حضور دا

کر دا اے پیش ہر کوئی ڈالی درود دی
چاہت دے ہار بخشدا روضہ حضور دا

منگدا اے جیہڑا پہنچ کے اوتھے شفا مہیاں
اُس نون حصار بخشدا روضہ حضور دا

قربت نصیب ہووندی جس تئیں حضور دی
دل نوں اودہ تار بخشدا روضہ حضور دا

سورج دی جھولی پاوندا رشتاں دی خیراے
اس نوں نگار بخشدا روضہ حضور دا

ہو کے بے حال جیڑا دی چمدا اے جالیاں
اُس نوں بہار بخشدا روضہ حضور دا

رکھدا اے تاہنگ جیڑا دی ہوون زیارتاں
اوہنوں ای پیار بخشدا روضہ حضور دا

آپ دی رحمت میرے آقا دیوے گھر گھر دستک
جتنے دل دی باری کھولی پہنچے اوہنوں ٹھنڈک

جیہڑے آپ دے بردے اوہ نہ غیرتے دُرتے جانے
تبکن جے اوہ غیراں دے دل ایہ اوہناں دی ہتک

بچّاں جالی روغنے والی سینے۔ ٹھنڈاں پاواں
ایں نمانے تائیں آقا سدوگے تسیں کہ تک

آپ دی اکفت چاہواں میں تے جاں توں پیارے آقا
دنیا والی دولت میٹھوں دور ای رکھو بے شک

جھات کرم دی پاؤ آقا ہن تے اس دے اُتے
سہہ میں سکدا ہور جدائی دل میراے بالک

زندہ کیتیاں آپ نے آن کے سبھ قدراں انسانی
اُچھے ہو گئے لوک اوہ جیڑے بیٹھے آپ دی بیٹھک

دنیا دے سلطان میں سارے آپ دے دردے منگتے
غزنی دا محمود اے بھاویں ہندوستان دا ایک

آپ دے پیار دی مثل نہ لیتے میرے آقا مدنی
ساری دنیا مل جاوے تے فیریں اسدا پاسک

اوس براق نوں شاناں ملیاں جس تے بیٹھے آقا
اسماناں سر نیوین کیتے کھول کے اپنے پھاٹک

طالب آں مغفرت دا خیر الانام آقا
پاوے قرار دل دا تہاڈا غلام آقا

ہر اک دی رہبری جو کردا روئے ہمیشہ
دنیا نوں بخشیا اے جنت نظام آقا

جھولی مری بھرو ہن رحمت دا خیر پاکے
ہویا اے فیض تہاڈا ہر پاسے عام آقا

گلشن مرے تے ہووے اپنی کرم دی بارش
پیندا رواں ہمیشہ راحت دے جام آقا

مقصد اے زندگی دا روضے دی دید ہووے
بیٹھا واں کمرے میں وی ایہہ التزام آقا

نکھرے صبا دے تیور سنورے فضا دے منظر
تھاڑے ای آیاں ہوتے سبھ خوش خرام آقا

نظاں دے وچ شکوہ اے انداز وی شگفتہ
دنیا دلاں وی بدلے تھاڑا کلام آقا

اوہ حرف معتبر نہیں سانوں عطا جو کیلتے
کرنی اے رہنمائی اوہنلاں مدام آقا

فیر اپنے بختاں اُتے نجمی وی ہووے نازاں
قداں چہ تھاں جے دیون میرے امام آقا

آپ آئے تے میرے آقا رحمت دا پھل کھڑیا
 شرک ہنیرا دور چا ہو با وعدت دا پھل کھڑیا

با ادباں نوں بلیاں تھاواں آپ دی بیٹھک اندر
 با ادباں نے راحت پائی چاہت دا پھل کھڑیا

آپ دے ناں دا کلمہ پڑھدے بھاویں ماراں کھانے
 عشق بلالی بوٹے اُتے اُفت دا پھل کھڑیا

صدق صفا دیاں مہکاں ونڈیاں آپ نے دنیا اُتے
 اُچیاں سُچیاں شاماں والا بعثت دا پھل کھڑیا

آپ دے خدمت گاراں اپنے سکیاں توں چھڈ دتا
 آپ دی صحبت لیکھ چا بدے شفقت دا پھل کھڑیا

دنیا سی اک تپدا صحرا آپ نے کرم کمائے
گلشن گلشن بدلیں والا سیرت دا پھل کھڑیا

بینوں فخر محمد عربی میسر آقا مولا
آپ دا دامن پھڑپھڑا میری قسمت دا پھل کھڑیا

آپ دے پیدا ہوون تے رب پتر سبھ نوں دتے
عرش فرش تے جشن منایا عظمت دا پھل کھڑیا

توں وی چک کے لکڑنا ایں سراوہدوں دا ای بختی
جد داتیرے دل وچ سوہنا مدحت دا پھل کھڑیا

آپ دے آیاں کھل گئے حلقے ظلم دیاں زنجیراں دے
آپ نے پائی جھات تے ہو گئے رنگ سوہنے تصویراں دے

آپ دا سوہنا اُٹوہ آقا میل دلاں دا دھوندا لے
دور کرے ایہہ غم دلدر میرے جتے دلگیراں دے

آپ تے اپنے نال صحابہ کر دے سوچ وچاراں سن
آپ تے آکھے من لیندے سن اپنے عام مشیراں دے

آپ نے دیا سانوں آکے جیون کیوں کٹنا جے
حق دی خاطر پتھر کھلکے وارچہ سہہ کے تیراں دے

آپ نے جیٹرا نور ہدایت جگ دے اُتے ونڈیا لے
ہر پاسے نیں چہرے اج وی اوہدیاں ای تنویراں دے

آپ دی نظر سولی پاروں ملے حقیقت سمنے لوں
آپ دے کم دی بارش ہووے درشن کراں تعبیر دے

آپ دے پاک لعاب دے اندر رب شفاواں رکھیاں سن
عجب کرشمے دیکھے دنیا اوس دیاں تاثیراں دے

آپ دی رحمت خاص دا سایہ ہووے دل دے بوٹے تے
ایہدے اُتے پھل پھل لگن آقا کچھ تدبیراں دے

آپ دے درتوں میرے آقا پیار سنیٹرا آوے ہن
مُتے ہوتے بھاگ چہ جاگن نجی جئے فقیراں دے

جان اوہناں توں واراں جیڑے جاں توں ودھیں پیلے
ناں جنھاں دا لے کے میں سبھ وگڑے کم سنوارے

آپ نے اپنی دانائی تھیں روکے خون خرابے
ہول عمرے گر دتے کئی آپ نے فیصلے بھارے

رت دے گھر نوں پاک چہ کیتا توڑ دتے بت سارے
نفرت والے کنڈے نچک کے پیار دے پھل کھلائے

آپ دے حُسن دے جلوے آقا ہر تھاں نور پئے ونڈن
دھوڑاے آپ دے قدماں دی اسماناں دے تارے

میں ایہہ چاہواں میریاں چچاں کرن وظیفہ تہاڈا
میں بولاں تے آپ دا اُسوہ آقا جھلکاں مارے

ڈالی ڈالی پتہ پتہ آپ دی نعت اسے پڑھ۔ دا
نال بھر دے سکے رکھ پئے روندے پاک دوارے

دل میرے دی مرضی آقا دیکھے اوہ اوہ تھاواں
آپ نے جتھے رہ کے اپنے گھڑیاں پل گزارے

اوہ صحراتے ٹیلے وی نہیں سوہنے کرماں والے
جتھے رکیاں آن بہاراں اپنے دل چا ہارے

جنت توں وی سوہنی تھاں اوہ نام مدینہ جیدا
افن ملے تے نجی دیکھے اس دے روپ نطائے

منگے توں پہلاں آقا بھر دیندے جھولیاں
آپ جیہا کوئی وی نہ سجتے گٹھاں پھولیاں

دل تے زبان کیا مل کے درود جدوں
انج لگا جویں کسے مشیریاں گھولیاں

ناں لے کے آپ دا جو ٹھلیاں نہیں بیڑیاں
ہڑھ بھاویں کنتے آئے اوہ نہ کدی ڈولیاں

آپ دی غلامی دا جتھاں لڑ پھڑیا
اوہناں نہیں ای رحمتاں تھیں بھریاں نہیں جھولیاں

مینوں وی بلاؤ ہن کرو چہ نوازشاں
باندے نہیں نصیباں والے بن بن ٹولیاں

دِنے راتیں آقا تہساڈا ناں جیٹرنے جیدے
اوہناں دیاں نیکیاں کتھے جان تولیاں

میرے اُتے کروہن پیار دیاں بارشاں
مینوں وی سکھا دیو پیار دیاں بولیاں

من یا اوہناں تہساڈی ہر اک بات نوں
رکھیاں نہیں دلاں دیاں چنھاں اکھاں کھولیاں

پیار خوشبوداں ہون ساہواں وچ رچیاں
اکھاں جا سلام روئے نال، بھولیاں

مرے دل وچ اے ناں تہاڈا جویں خوشبو گلاب اندر
سراپا آپ دا لکھیا خدا نے خود کتاب اندر

اجالے دی طلب جس نوں اوہ اُسوہ آپ دا دیکھے
ہمیشہ خود نوں پاوے گا اوہ رحمت دے سحاب اندر

جہالت دے نشان سارے مدھولے ہیٹھ پیراں دے
کیا سبھناں دے سانویں ایہہ تساں اپنے خطاب اندر

جبر دے سارے شملے ای زمین اُتے سی آڈگے
قدم تہاڈا جدوں آیا مرے آقا رکاب اندر

مرے آقا دی سیرت تھیں جیڑے وی پیار کر دے نہیں
اوہناں دے نام محشر نوں کدوں او نے حساب اندر

محبت دا اخوت دا سبق دتا تہاں آکے
ایہ دنیا آپ توں پہلاں سی نفرت دے عذاب اندر

نظر ہووے کرم دی ہن ملے راحت مرے دل نوں
نصیب اگر ن مرے آقا پھراں نہ اضطراب اندر

مرے جیون دیاں راہواں بڑا بے چین کیتا اے
حقیقت دا پتہ دسو بھٹکنا واں میں خواب اندر

ترسدا اے پیا نجھی بلا دا ہن تے آ جاوے
عمر ساری گزر جاوے نہ دنیا دے سہراب اندر

پیار نبی تھیں جیکر سانوں قبلہ سدھا کریتے
اُسوہ پاک نبی دالے کے وانگ شناور تریے

دعویٰ ای نہ پیار دا کریتے نال دیل دی دیے
اپنی وچ جیاتی آپ دی سیرت دا رنگ بھریے

چاہت والا چنبہ کھڑکے ہووے دون سوایا
روضے دے دل اڈ دی جاتوں فی نیناں دیتے پریتے

فراج شہر مدینے دی گل چھڑپئی محفل اندر
فراج اپنی بے وسّی تے ہو کے ہاداں بھریے

خوش بختاں وچ ساڈا نالواں خورے کد تک آفے
آقا ایہ محرومی والا سیک کدوں تک جریے

آپ دے پیار دا بال کے دیوا پگ پگ ٹرے جلیے
 تانگ اے ساڈے دل دی آقا وچ مدینے مریتے

جان توں ودھ کے پیاری رکھیے آپ دی سوہنی سیرت
 لکھاں ہودن بھاویں جاناں سبھ قربان چہ کریتے

توڑ کے سارے بُت ہن سٹیے اپنے دل دے وچوں
 آپ دے در توں چائن لیے، نھیریاں توں نہ ڈریتے

رُت آئی مڑ جج دی بنجی لوکی ٹردے جاندے
 اسیں پئے اُنج ای محرومی دے پالیاں اندر ٹھریے

میں تے منگاں ہر ویلے اوہ ٹھنڈیاں مدنی چھاواں
سبھناں اُتے جنھاں دیاں ہوں لُطف عطاواں

میریاں اکھیاں تائیں آقا اپنا درشن بخشو
دل جھٹلا پیا کیساں منگدا تھاتھوں پیار سخاواں

اوہو منظر ہولی ہولی سانوں نظریئے آندے
جنھاں دی دس پائی آپ نے بہہ کے وچ صحراواں

اللہ اللہ کرینے بے شک رت نہیں راضی ہوندا
نال خدا دے لیئے نہ جد آپ دا پیارا ناواں

ساری عم گزاراں اپنی آپ دی یاد اچ آقا
موت دا وعدہ آوے تے میں آپ دی ہلفت پاواں

مینوں وی بن سد لوؤ آقا اپنے پاک دوارے
جیتے قدم تہاں سی رکھے میں چھٹاں اوہ تھاواں

آپ توں نور وی بھکیا منگدے اسماناں دتے تارے
جن سورج وی چھٹاں لے کے منگدے پھرن ضیاواں

میرے دل وچ شوق عقیدت ٹھلاں پایاں آقا
ہر ویلے بس ایہو چاہواں نعت میں تہاڑی گداواں

منگدا نہیں جے بنجی تہاتھوں دنیا والی دولت
ایہنوں بس کچھ تھان جے بنجی اپنے وچ گداواں

آپ نے آقا جہدوں دکھائے پھل نبوت والے
خوش بختاں ہیں جھولی پائے پھل اوہ دعوت والے

آپ دے سبھ صحابہ چمکن جیویں روشن تارے
آپ دانور ہدایت لے کے سوہنی عادت والے

آپ دے سانویں بیٹھ کے اوہناں آپ نوں رج جگیا
دل دیاں اکھیاں وچ دسلے پیاری صورت والے

تن سو تیرہ مومن نکلے جوشن ایمانی لے کے
پھل ورسائے اوہناں اُتے رب نے نصرت والے

ساڈے اُتے انج حضوروں کرم دی بارش ہوئی
ساڈے لئی جارت توں منگے پھل شفاعت والے

آپ دا ذکر کراں تے میری رہندی اے روح زندہ
ایسے لئی مکاتے نیں میں پھل ایہ مدحت والے

شام عمر دی ڈھل چلی اے پیارے مدنی آقا
اک داری تے بخش دیو دیا پھل زیارت والے

تخفہ ہار دروداں دا میں لے کے آیا آقا
میراتے سرمایہ ایہ پھل بعقیدت والے

جنت توں ودھ طیبہ نگری بخشی سوہنی لگدی
جتنے بہر کے ونڈے جاندے پھل نیں رحمت والے

نال جنھاں دے آپ دی نسبت مینوں سو بنے لگدے
آپ دے قدماں دے وچ آتے دڑے تارے لگدے

جنھاں راہواں آتوں سو بنے کلی والے ننگھے
ہمکاں ونڈ دے اج وی دیکھو اوہو رستے لگدے

ڈالی پاک دروداں والی جیڑے لے کے جانڈے
رت دی سونہ جے سو بنے مینوں اوہ ہرکارے لگدے

وچ عرفات دے خیمہ میرا کس دن آف لگنا
اُنچ تے ہرور ہے ای سنیا او تھے خیمے لگدے

ہر مومن دے دل دی ٹہنی پتھرے وچ مدینے
بھاگاں والے اوہ نیں جنھاں بہتہ نظارے لگدے

سارے حرف معطر ہو گئے جیڑے وی میں لکھے
نعت بنی دے مینوں سارے جملے مکے لگدے

آس اُمید دے غنچے چٹکے نھیرے دور چا نئے
اپنے ولین ددھدے مینوں پیار سویرے لگدے

ایو میرے دل دی تاہنگ اے ایو جین دا مقصد
آپ دے ہر تھاں ویکھاں آقا جھنڈے اُچے لگدے

اوہدے دل دی دستی بنجی جنت توں ددھ سوہنی
جیدے دل دچ ذکر بنی دے ہر دم بوٹے لگدے

اجازت جے بخشو مراداں میں پاواں
مسافر بناں تے مدینے میں جاواں

میں ذرّہ واں بھاویں چمکنا واں فروی
ہدایت دے سورج توں لے کے ضیاواں

ہے ایمان میرا کھواں بر ملا میں
وسیلہ اے بخشش دا تھاڈا ای ناواں

ہے تھاڈے تصور دا اعجاز آقا
سدا سوہنے منظر نظر وچ سجاواں

عظم اوہ تھاڈا تبسم اوہ تھاڈا
فخر کراں جد بڑا حظ اٹھاواں

بلاو و جے مینوں کدے کول اپنے
حسین منظران تھیں میں دل نوں لہواواں

میں دنیا دی دولت نوں ٹھو کرتے رکھاں
فقیری نوں اپنا دھچھونا بناواں

تساں عام کیتا زمانے تے چہڑا
انوت دا پیغام سبھ نوں سناواں

سعادت جے بخشو کرے ناز نجی
میں روئے تے جاواں تے مڑ کے نہ آواں

سچائی نوں بھال رہے سن حق دے کچھ متوالے
آپ نے بخشے اوہناں تائیں آکے نور اجالے

اس دنیا نوں ہر اک نعمت آپ دے صدقے لہتی
رب ایہہ تحفے بخش والا آپ نے وندن والے

سبھ جھوٹے دستور مٹائے آپ نے دنیا اتوں
کیتے سوہنے قول مبارک ساڈے آن حوالے

بھائی چارہ عام چاکیتا شہر مدینے جا کے
پیار و سایا وچ دلاں دے پایا سوہنی چالے

اوہناں دی میں چاہت دیکھی دن سوائی ہوندی
آپ دے نال عقیدت رکھدے آپ دے جو متوالے

بھیڑ دلاں داکم جاندا جے آپ نوں رہبر مہیجے
سوہنے سوہنے منظر دہندے ہر دم آل دوالے

آپ آتے تے انساناں نے اپنی ذات پچھاتی
آپ دی چاہت دور چہ کیتے سبھ دی روح دے پالے

آپ نے آقا پھیلانے نین ہر تھاں نور سویرے
عالم عالم آپ دی رحمت ہر سو آپ دے مالے

آپ نے آقا وحدت والا ایسا پھل کھڑایا
جیدی سبھ توں خوشبو سوہنی جیدے رنگ نرالے

مہر محبت آپ توں منگدے سارے غم دے مارے
غم دلدہ ساڈے دل دے دُور کرو چہ سارے

خوشیاں دا پیغام چہ گھٹو طیبہ نگر می دتوں
ساڈی جھولی دے دچ پاؤ و پھل کچھ پیارے پیارے

سبھ لوکاں دارب دے تائیں آپ نے میل کرایا
آپ توں پہلاں پھر دے پتے سن لوکی مارے مارے

ورق ورق قرآن دا آقا آپ دی عظمت دے
آپ دیاں تعریفیاں کر دے ڈٹھتے نہیں سبھ پیارے

رات دے پچھلے پیر میں اٹھ کے یاد کراں جد تہانوں
سرگمی دا اک تارا بھر دا میرے نال ہنگامے

چٹنے اُبلے، پتھر بولے، چن ہو یا دو ٹوٹے
 مٹھے کیتے کھوہ دلاں دے پہلے سن جو کھارے

نعتاں دے میں بوٹے لاواں دل دے خون تھیں سنیچاں
 آپ دی مہر محبت دے نال بن گے ایہہ شہ پارے

خوشیاں دا پیغام نہیں آیا طیبہ نگری وٹوں
 جاندے رہے نہیں بہنو میرے بن بن کے ہرکارے

رحمت دی برسات کروچہ کملی والے آقا
 دھونا چاہوے بچھی وی ہن اپنے اوگن سارے

ملے معراج مینوں دی مدینہ جے بنے منزل
زیادت پاواں جیکر تے سمجھو ہو گیا کامل

مخالف اے ہوا بھاویں میں ٹوراں گا سفینے نوں
کراں گا میں جے کچھ ہمت قریب آوے گا فرسائل

حجازی دھوڑ لاواں گا عقیدت نال پلکاں تے
بڑا ای چین پاواں گا ملے گا جد مرا حاصل

محبت دی تے دولت میں اوہو پاندے ای ڈٹے نہیں
نہ دل چوں پیار نوں کڈھن نہ ہوون جو کدے غافل

مدینے دی فضا دا اک عجب ایہہ معجزہ تیکیا
کہ اوتھے جا کے پتھر وی محبت دے ہوئے قائل

نہ اوہنوں خوف دونخ دا جیٹرا آقا دا بردہ اے
روے اوہ شاد ہر ویلے نہ ہودے اوہ کدے بے دل

نگاہواں نوں دکھا دیو سویرے زندگانی دے
کرو اس آسن نوں پورا کرو آسان ایہ مشکل

کراں گا ناز قسمت تے مدینے شہر جادواں گا
بھراں گا جام چاہت دے سجاواں گا جدوں محفل

دلاں دے گھیت نوں آقا ملن درخیزیاں اُس دم
مدینے توں نیں ٹر پنیدے کرم دے جس گھڑی بدل

آپ دے سُچے بول نیں آقا راحت دا پیغام
فیض جنھاں توں خلقت ساری لیندی پئی اے عام

عزت والے حرمت والے آپ دے سارے ناں
سُکھ دا چائنہ ونڈ دے پتے نیں صبح ہووے یا شام

آپ آئے تے نگتے ہو گئے جُختے ٹھنڈے مٹار
آپ آئے تے بھ نے پایا آقا چین آرام

سبھ دیاں خیراں چاہوں والے میرے نیں لج پال
ہر بندے تے میرے آقا آپ دے نیں اکلام

آپ نے آکے اس دنیا دی بدلی اے تقدیر
آپ دے روپ اچ رب تعالیٰ نے بخشا خوب انعام

اس دنیا لئی رحمت آقا آپ دے سبھ اوصاف
اس دنیا لئی پیار و طیفہ آپ دا سوہنا نام

آپ دی سنت اُتے چلنا بن جاوے معمول
اُس دی برکت دور کرے گی سارے ای آلام

آپ دی رحمت سبھ دے اُتے دیکھی نہیں تفریق
آپ دی رحمت سبھناں اُتے رہنی انج مدام

آپ دے اُسوہ پاک توں آقا جیہڑا بندہ دور
نجی دا ایمان اے پکا ابدی اکفت خام

مرے دل نوں قرار آوے سلام آکھاں درود آکھاں
 حیاتی وچ نکھار آوے سلام آکھاں درود آکھاں

شفا بخشو، ضیا بخشو، دلاں دے عیب دھو دیو
 ہدایت دی پھمار آوے سلام آکھاں درود آکھاں

دروداں دے جدوں تحفے کراں میں پیش آقا نوں
 شفاعت دی پکار آوے سلام آکھاں درود آکھاں

نظر وچ میں سموواں گا نظارے بہر گنبد دے
 پیار آوے بہار آوے سلام آکھاں درود آکھاں

تری بخشش پتے منگدے نیں ملائک آسماناں تے
 آواز ایہہ پُروقرار آوے سلام آکھاں درود آکھاں

میں دولت عجز دی پائی ایہ تہاڑی خاص رحمت اے
 طبع وچ انکسار آوے سلام آکھاں درود آکھاں

کراں سک دی جدوں ڈالی ادب تھیں پیش آقا نوں
 مرے مولا نوں پیار آوے سلام آکھاں درود آکھاں

دلاں نوں چین دیندی اے جیٹری آکے مدینے چوں
 ہوا اوہ مہکبار آوے سلام آکھاں درود آکھاں

ادب دے سبھ تقاضے میں کراں پورے مرے آقا
 محبت دا شعار آوے سلام آکھاں درود آکھاں

آپ دے آیاں میرے آقا سوچنے موسم ہوئے
آپ نے نور ہدایت وندیا روشن عالم ہوئے

آپ دی نظر سولی پاروں دلاں دی دنیا بدلی
آپ دے تکیاں کھنگر جھٹے پل وچ ریشم ہوئے

آپ دارنگ ای غالب آیا سبھ رنگاں دے اُتے
سبھ نبیاں دے میرے آقا آپ ای خاتم ہوئے

آپ نے دتی نویں حیاتی مویاں مکیاں تائیں
آپ دا اکھا منن والے سبھ توں اکرم ہوئے

آپ دا دیکھیا ورتا راتے آپ دے جانی دشمن
ایںیاں سبھ کرتوتاں اُتے آپے نام ہوئے

کُفر مٹایا دنیا اُتوں آپ نے ماحی بن کے
اُمّی بن کے جگ وچ آئے آپ معلّم ہوئے

وچ مدینے رہ کے دیکھن جنگ دے منظر سانویں
ایہہ توفیقاں اوہناں نول جو آپ دے خادم ہوئے

میرے آقا سبھ دیاں ایسراں بدلیاں میں تاثیراں
ملک عرب دے دڑے چکے اختر انجم ہوئے

اوہا ای ایمان مکمل میں تے نجمی جاناں
آپ دی چاہت جمدے دل وچ سبھ تھیں محکم ہوئے

نظارے سی عجب جیٹھے دکھائے آپ نے آقا
ہنیرے کفر دے سارے ہٹائے آپ نے آقا

کدوں آدن حباباں وچ کرم جو آپ نے کیتے
دلاں دے شہر الفت تھیں سجاتے آپ نے آقا

معطر کر دے روح لوں وظیفہ آپ دے ناں دا
مری بخشش دے کئی بہانے بناتے آپ نے آقا

بلالی بانگ سن کے پئے فرشتے مست ہوندے نہیں
غلاماں نوں ایہہ رُتبے دی دوائے آپ نے آقا

زمنے دی بھلائی میں سدا چاہواں کہ مینوں وی
ایہہ منگن دے سلیقے سبھ سکھاتے آپ نے آقا

سوائی ساری دنیا اے تیں گل دے سہارے او
سخاوت دے ایہہ بدّل دی وسائے آپ نے آقا

محبت دے سلیقے دی اخوت دے طریقے دی
زہے قسمت کہ اُمت نوں سکھائے آپ نے آقا

ایہہ نخفے سبھ سخاوت دے، شفاعت دے شریعت دے
ایہہ ساڈے واسطے رب توں ائی پائے آپ نے آقا

پتے سی سبھ دی عقلان تے جیڑے پردے جہالت دے
ہدایت دی ضیادے کے اُٹھاتے آپ نے آقا

حسن سراپا آپ دا ہووے رج رج دیکھن اکھاں
قسمت جیکر ساتھ دوے تے دید دا شربت چکھاں

آپ دے پیار دا کھڑیا بوٹا کدے دی نہ کملاوے
ذکر دا ایہنوں پانی دیواں ہر دم سانجھ کے رکھاں

آپ دی رحمت برکت دے نال سارے منظر سوہنے
اس دھرتی توں عرشاں توڑیں آپ دیاں نیں دکھاں

میرے آقا سوہنے دا جو چھڈے — پاک دوار
اس دنیا وچ رُل جاندا اے اوہ تے وانگوں لکھاں

مدنی شہر دا کوئی جے آکے مینوں حال سناوے
کول بھٹاواں اوہناں اپنے اوہدے مونہ ول نکاں

گھل دیو دہن کوئی سنیہڑا اکھیاں تارے لگیاں
 بختاں بیٹھا میں دی پچھے لوک تے جاندے لکھتاں

حشر دیہارے دیکھن والا ہونا اے اوہ منظر
 میرے جہیاں دیاں احمد مبرود جدوں کرن گے پکھتاں

مردہ دلاں نوں آپ ای دیندے نہیں زندگی
باندے نہیں نیم جان تے پاندے نہیں تارگی

سایہ نکلن اے آپ دی رحمت جہان تے
میرے حضور آپ نہیں دنیا لئی روشنی

آئے تیں تے صبح دا آغاز ہو گیا
بخشتی تیاں ای آن کے سانوں ایہہ آگہی

آکے جدوں حضور دی رحمت نے ڈھانپیا
وگڑے نصیب بن گئے لوکاں دے اُس گھڑی

منگیاں دعاواں آپ نے دشمن دے واسطے
خاصہ سی ایہہ تے آپ دار رحمت سی آپ دی

دنیا دی ہو کے رہ گئی اُمّت جناب دی
اُسوہ بُھلا کے آپ دا پھر دی اے بھٹکدی

اپنا خدا بنا کے جو دولت نوں پو جدے
آئے گی راس کس طراں اوہناں نوں راستی

سینہ فگار کر گئے دنیا دے حادثے
برودہ اے تہاڑا وکدا منگدا اے آشتی

رکھدا اے تانہنگ دل مرا آقا ہزار دی
جھولی چہ میبری پا دیو طیبہ دی دکشی

خوشبو دا سلسلہ اے بعثت حضور دی
منزل دا راستا اے سیرت حضور دی

اک چشمہ التفاء دا دنیا دے واسطے
پھیلی جو وچ فضا اے نکمت حضور دی

رکھدے شعور جیڑے رکھدے یقین اوہ
رحمت دی اک ردا اے سنت حضور دی

دیندی قرار جیڑی لاہندی بخار اے
اوہ پیار دی ہوا اے اُلفت حضور دی

راحت دلاں لئی تے جاناں لئی شفا
روحاں لئی غذا اے چاہت حضور دی

بستر اے بوریاتے کھانا اے نان جو
ایہ فقرتے غنا اے عادت حضور دی

دل نوں جدوں ستاون دنیا دے حادثے
دیندی فرح و صلہ اے رحمت حضور دی

اک بے مثال ذابہ اے شہکار بے نظیر
اک نور اے صیا اے صورت حضور دی

دیندی اے چین دل لوں بس نعت مصطفیٰ
میرے لئی شفا اے مدحت حضور دی

منزل جے کہ پانی اے توں رہبرنوں نہ چھڈیں
نبیاں دے سردار محمدؐ سرور نوں نہ چھڈیں

منظر پاک مدینے داتوں اکھیاں وچ وساویں
آخر دم تک فراس سوہنے منظر نوں نہ چھڈیں

سوہنا اُسوہ کول اے تیرے ایہدی خوشبو تائیں
اپنے دل نوں مکائیں ایس عنبر نوں نہ چھڈیں

پاک نئی دی یاد ہمیشہ اپنے دل وچ رکھیں
دور غماں توں رہنا تے اس لشکر نوں نہ چھڈیں

ہر شے اپنے محور دے ای گھمدی چار چغیرنے
تیرا محور روضہ انور محور نوں نہ چھڈیں

جے پینے ای جامِ محبت جے پانی اے اُلفت
ہر شے چھڈ دئی رحمت دے اس پیکر نوں نہ چھڈیں

جیکر اپنے گلشن دی توں چاہنا ایں شادابی
طاہر، اطر خلق دے مالک مظر نوں نہ چھڈیں

طیبہ دے بازار نیں سوہنے سوہنیاں اوہدیاں گلیاں
اوتھوں نور ہدایت ملدا اُس دُور نوں نہ چھڈیں

ہر بہتر توں بہتر بن کے اس دنیا تے آئے
دل دے دپج و سائیں نجی بہتر نوں نہ چھڈیں

کرا کے دید روئے دی مکاؤ بے قراری نوں
میں لاواں نال سینے دے تے چٹاں جالی پیاری نوں

کرم دی جھات چہ پاؤ مرے آقا مرے مولا
بڑی اے لوڑ رحمت دی مرے دل دی کیاری نوں

غنایت آپ دی سمجھاں ہدایت آپ دی جاناں
سلیقہ نعت آکھن دا جے اوندا اے لکھاری نوں

گھڑی معراج دی آئی مرے محبوب نوں لے آ
سجا کے عرش مولانا نے حکم کیتا سواری نوں

مرے آقا نوں بھاندی سی طہمی وی کریمی وی
کیا سانوں وی تھاں دیو و طبع و چ انکساری نوں

جو سر یا اے مرے کولوں ادب تھیں پیش کرنا واں
دو و قدماں چہ تھاں آقا مری چاہت دی کھاری نوں

نبیؐ جی پیار تھا ڈا اہی اصل وچ روح مومن دی
عطا ایہہ کر دیو آقا مری جندری وچاری نوں

کوہ لفظاں چہ آوے گی حقیقت اس محبت دی
لہا کے پوش جس اپنا نبھایا اپنی یاری نوں

نخاوت دے عجب دیکھے نظارے وچ مدینے دے
کہ سوچاں توں سوا ملیا ہے او تھے ہر بھکاری نوں

سنبھالے نیم جاناں نوں مرے آقا دی رحمت ای
دوے قوت ایماناں نوں مرے آقا دی سنت ای

مرے آقا خدائی نوں حقیقت دا سبق دتا —
کرے سایہ زمانے تے مرے آقا دی شفقت ای

صداقت دے دیانت دے شرافت دے نشاں جتھے
نظر آون چمک اٹھدی مرے آقا دی صورت ای

فقط اس نور دا پرتو زمانے نوں کرے روشن
جہالت دور کر دی اے مرے آقا دی سیرت ای

بڑے ای بنتاں والے نہیں جھڑے دیدار کر دے نہیں
نرالا شان رکھدی اے مرے آقا دی جنت ای

اوہدا ایمان کامل اے اوہدی ای راہ سدی اے
سمیٹی اے جیدے دل نے مرے آقا دی چاہت ای

گناہواں دے سمندر وچ پئے لوکی رڑے جانڈے
خدا دے قرونوں روکے مرے آقا دی برکت ای

تڑپ اے بے قراری اے کہاں دیدار دھن دا
دوے گی چین سینوں تے مرے آقا دی قربت ای

بہاراں دی کدوں صورت بھلا ویکھی زمانے نے
دکھایا حسن ایہناں دا مرے آقا دی نکمت ای

سادے دستے انھے سن آپ دے آن توں پہلاں
لوگی گونگی تھتھے سن آپ دے آن توں پہلاں

بیچ لوں عزتاں شاناں سبھ آپ نے دتیاں آکے
لپٹے جھوٹ دے شملے سن آپ دے آن توں پہلاں

آپ نے آکے دھیاں لوں رُتے اُچھے بخشنے
زندہ بچیاں دبدے سن آپ دے آن توں پہلاں

آپ دے پیار دا صدقہ ای سانوں ہر شے لبعی
لوک جیوندے مردے سن آپ دے آن توں پہلاں

آپ نے کیتے سبھ پاسے نور دے چشمے جاری
کرو دے راج ہنیرے سن آپ دے آن توں پہلاں

پیار سیتے آپ نے ای دنیا نوں سکھلائے
نفرت وچ سمجھ پلدے سن آپ دے آن توں پہلاں

آپ نے بخشی لوکاں نوں آزادی دی دولت
بازاراں وچ وکدے سن آپ دے آن توں پہلاں

آپ دے آیاں لہجی اے پھلاں نوں سردی
سر کڈھویں سمجھ کنڈے سن آپ دے آن توں پہلاں

آپ نے دیا لوکاں نوں رت اے کیڑا تہاڑا
ہر شے نوں رت مندے سن آپ دے آن توں پہلاں

رحمت دے بڑھ وگدے نیں شہر نبی دے اندر
ہر رنگ دے پھل کھڑ دے نیں شہر نبی دے اندر

درس بدایت لہجہ اے اوتھوں سبھناں تباہیں
نس نس نوکی جاندے نیں شہر نبی دے اندر

پورے ہوندے دل دے چا آپ دے درتے جا کے
نور دے جلوے پھیلے نیں شہر نبی دے اندر

ونڈی جادے اوتھے ای دولت چاہت والی
سبھ دے لیکھ سنور دے نیں شہر نبی دے اندر

کون بھلا کر سکدا اے شہر نبی دیاں رسیاں
عرش توں نوری آندے نیں شہر نبی دے اندر

بُھل کے اپنے دُکھاں توں لوک نیں راحت پاندے
لُطف دے بدل ورحدے نیں شہرِ نبی دے اندر

اوتھے آن ہواواں وی نال ادب دے چلن
لجے سبھ دے مٹھے نیں شہرِ نبی دے اندر

اوسے درتوں بخشش دا ملدا لے پروانہ
سبھ دے آگن وچ پدے نیں شہرِ نبی دے اندر

نال غمشی ہن اوہناں دے پیر نیں تھلے مکدے
نجی جیہڑے چلے نیں شہرِ نبی دے اندر

دل چاہیہدا اے کم ایہ چنگا کر دے رہیہ
آپ دا سوہنا اسم مبارک جپدے رہیہ

آپ دیاں جد ہوں باتاں میرے آقا
کر کے اپنا ذہن کشادہ سُندے رہیہ

آ جاوے گا اونک اک دن پی۔ قرینہ
رہبر مہر کے آپ نوں جیکر ٹردے رہیہ

آپ نے بالی جیٹری لاٹ ہدایت والی
اودے نور تھیں دامن اپنا بھر دے رہیہ

فخر کراں جے لوکی آپ دا منگت آکھن
آپ دے دُر توں جو کجھ ملدا لیندے رہیہ

دید دا مرکز دنیا دے وچ شہر مدینہ
اذن ملے جے آپ دا اوتھے جاندے رہیے

آپ دیاں فرماناں ای حکایا عالم
آپ دی ہر اک بات حوالہ مندے رہیے

ہر منگتے نوں خیراے ملدی آپ دے درتوں
دل دی مرضی آپ دے درتے بیٹھے رہیے

نرم سجا کے پیار دی بنجی رات دنے بس
کملی والے آقا دے گن گاندے رہیے

ساہواں آندر نال عقیدت پھل مہکائی رکھنا
وہج دلاں دے عشق نبی دی جوت جگائی رکھنا

آپ دا ذکر کرے تے فرای رہندہ اے دل زندہ
ذکر کرن دی عادت دل وچ ہر دم پائی رکھنا

آپ دے پاک وسیلے ہونی ساڈی سبھ دی بخشش
شہر مدینے ولیں اپنیاں اکھیاں لائی رکھنا

آپ دا اُسوہ پاک اُپڑائے منزل اُتے سانوں
اِس تے چلنا اپنا ہن معمول بنائی رکھنا

حُب نبی دی کول اے جس دے اوہدے لیکھ نہیں جاگے
ایہہ محبت والی بھٹھی ہر دم تائی رکھنا

بُجھ نہ جاوے کدرے دل چوں لاٹ ہدایت والی
ہر طوفان دے سالویں حق دا دیپ جلائی رکھنا

صل اللہ دے سوہنے پھل نیں دین ایمان دا حاصل
ایسناں سونہیاں پھلاں تائیں سانجھ سوائی رکھنا

آپ دی رحمت دے صدقے ای اوگن سارے دھینے
امیدیں دی گھٹری ہر دم نسرے چاتی رکھنا

یاداں والے لمبولا کے دل دے اندر نجی
پلکاں اُتے اتھراں دے کجھ چن سجاتی رکھنا

میرے دل دے رکھ اُتے وی پتر سادے آون
طیبہ نگری دلوں مینوں پیار بلاوے آون

رحمت والے سائل اُتے پہنچے پیار سفینہ
چمکے میرے لیکھاں والا سورج وانگ نگینہ

جاگے میری کھوٹی قسمت نگن ہمتہ خزانے
شہر مدینے جاوے دے ہن جیکر ہن بہانے

اُس دھرتی دے صدقے مینوں عزتاں شرفاں لبھن
اُس دھرتی تے میرے دن تے میریاں راتاں لنگھن

ساہواں وچ وساواں مہکاں جاواں جد مدینے
اُس دھرتی دا اک اک منظر نقش کراں میں پسینے

میرے جیون دی ہر حسرت فیرای پوری ہووے
اوس مقدس مٹی نال جے میری مٹی لگے

بہہ کے سوہنے حرم دے سلیے نور اچ نہاتا جاواں
لوڑاں تھوڑاں مک جاوَن سبھ اپنی رحمت پاواں

بھل جاوے مینوں ہر شے جد میں باب کرم دا دیکھاں
گنبد خضریٰ نظر پوے تے رج رج اوس نوں نکاں

میں دربار نبی دے جا کے کر دا رہواں تلاوت
سک دی ڈالی پیش کراں تے پاواں بخمّی راحت

نور دا پیکر روشن مکھڑا
دل دا محور روشن مکھڑا

دید لئی ترے دنیا ساری
پاک معطر روشن مکھڑا

نستے بھاگ جگاؤن والا
پیار دا منظر روشن مکھڑا

بھ نون راحت دیون والا
لطف سراسر روشن مکھڑا

چین دلاں دا بن کے آیا
مہر منور روشن مکھڑا

خلق دی خوشبو ہر تھاں وندے
شان مڈر روشن مکھڑا

ساڈا سبھ دا سچا ہادی
اکھل رہبر روشن مکھڑا

جیدے ہمتہ اے سبھ مختاری
شافع مجتہد روشن مکھڑا

کوئی نہیں جس دا تانی نچھ
برتر، بہتر روشن مکھڑا

جناں کول اے نور ہدایت اوہو رہن گے زندہ
جناں اُتے کرم عنایت اوہو رہن گے زندہ

وچ دعاواں آپ دا آقا پاک وسیلہ
جو چمکاون اپنی قسمت اوہو رہن گے زندہ

اپنی موتے مرجاون گے سبھ باطل نظریے
جناں کول اے آپ دی سیرت اوہو رہن گے زندہ

آپ نوں اپنا رہبر من کے کھلی دالے آقا
جیٹھے آپ دی کرن اطاعت اوہو رہن گے زندہ

لے کے تاجنگاں دید دیاں تے چانھیں قدم اٹھا کے
طیبہ دل جو کرن مسافت اوہو رہن گے زندہ

صلی اللہ دا ورد پکاندے سُن کے آپ دا نداں
آپ دی جیڑے کر دے مدحت اوہو رہن گے زندہ

سدھیاں راہواں پاگئے جنھاں کلمہ آپ دا پڑھیا
جنھاں کول اے آپ دی چاہت اوہو رہن گے زندہ

آپ دی کملی دا سایہ ای چین دلاں نوں بخشے
جنھاں پائی آپ دی رحمت اوہو رہن گے زندہ

دین اسلام دی راہے اپنا وار کے سبھ کجھ نجی
پنیدے جیڑے جام شہادت اوہو رہن گے زندہ

ایہ گل آقا سارے جان
چار چھیرے آپ دا جان

روشن ہو یا ہر اک گوشہ
آقا آپ دے نور دا صدقہ

شہر مدینہ دیوے راحت
ونڈی جادے اوتھے چابوت

ایسراں میں بن ہوواں نیٹرے
دچ مدینے لاواں ڈیرے

آپ دی چوکھٹ پیاری لیتے
خوشیاں دی سرداری لیتے

آپ دا ناں میں ہر دم جیاں
ذکر کراں تے مول نہ تھکاں

میرے لئے تے چین سہارے
آپ دے مٹھڑے بول نہیں پیارے

آپ دیاں جد یاداں آون
گلشن روح دانٹ مہکاون

آپ دی آقا چاہت پاوے
نہجی دا دل راحت پاوے

ساڈا آقا مولا ماہی
قول عمل وچ ستیا ماہی

سبھناں دے اوہ حال دا محرم
سبھناں دا اوہ سانجھا ماہی

وچ مدینے بہہ کے سبھ وچ
نور خزانے وڈ دا ماہی

کھا کے پتھر دے دعاواں
کتے نہ انج دا تکیا ماہی

ونڈن دے نئی نور ہدایت
جگ تے آیا پیارا ماہی

سبھ توں اعلیٰ سبھ توں بالا
سوہنا کملی والا ماہی

چار چھیرے رحمت ونڈے
دیس عرب دا سوہنا ماہی

سوں دے عام چٹائی اُتے
عرش فرش دا لاٹا ماہی

کردا جہدیاں رب تعریفیاں
اوہ اے نجی ساڈا ماہی

موتیاں وانگوں چمکن آقا آپ دیاں سبھ باتاں
علم خزانے ونڈن آقا آپ دیاں سبھ باتاں

مرحبت پیار اخلاق دے پھلاں نال ایہہ سجیاں
نوشہرواں تھیں ممکن آقا آپ دیاں سبھ باتاں

جاناں لئی ایہہ راحت نہیں تے ایماناں دا حاصل
شاد دلاں نوں رکھن آقا آپ دیاں سبھ باتاں

ہر اک روگ دا چارہ ایہو ساڈا انت سہارا
تن من کردیاں روشن آقا آپ دیاں سبھ باتاں

ایہناں دے وچ ڈھلکاں مارن رنگ حیاتی والے
پیار دا کھڑیا گلشن آقا آپ دیاں سبھ باتاں

بھٹکے لوکاں تائیں دتن راہ ہدایت والی
سدھی راہ تے پاوین آقا آپ دیاں سبھ باتاں

آپ دیاں جد نیہے باتاں عجب کیفیت ہوندی
سندیاں دل وچ آرن آقا آپ دیاں سبھ باتاں

سچائی دیاں مہراں لایاں رب نے ایہناں اُتے
اس دنیا لئی چانن آقا آپ دیاں سبھ باتاں

ہر اک دور اچ ایہہ نہیں سبھ لئی تازہ پھلاں وانگوں
نویاں ہر دم لگن آقا آپ دیاں سبھ باتاں

دنیا مرے نبی دی رسالت دا معجزہ
عقبی مرے نبی دی شفاعت دا معجزہ

کلمے دا ورد کیتا سی مٹھی چہ کنکراں
ایہہ سی مرے نبی دی صداقت دا معجزہ

رُکھاں دے مُسکے ٹہن دی روندے فراق مُچ
دیکھو مرے نبی دی رفاقت دا معجزہ

انگلی دے اک اشارے پھیں چن لوں سی توڑیا
ایہہ سی مرے نبی دی نبوت دا معجزہ

پھیلی ایہہ جھیری ہر سو اخوت دی روشنی
ایہہ دے مرے نبی دی ہدایت دا معجزہ

ونڈا دا خدا اے جیہڑیاں دنیا تے نعمتاں
ایہہ دے مرے نئی دی سخاوت دا معجزہ

بھارے پئے کفارتے لشکر جو آپ دے
ایہہ سی مرے نئی دی قیادت دا معجزہ

ہجرت دے ویلے سبھ دیاں دتیاں امانتاں
ایہہ سی مرے نئی دی دیانت دا معجزہ

نچھی ترے نصیب جو خوشیاں دے جام نیں
ایہہ دے ترے نئی دی محبت دا معجزہ

خوشبوداں تھیں جگ مکاوَن
چاہت والے جام پلاوَن

نور کھلاوَن نھیریاں اندر
منزل دی پئے راہ دکھاوَن

فیض اوہناں دا ہر تھاں جاری
نکے وڈے سارے پاوَن

سبھناں دے ارہ چارہ گر نیں
سکھ ونڈن تے دکھ مٹاوَن

نال غریباں اٹھدے بہندے
اوہناں داپئے مان ودھاوَن

اُچیاں سُچیاں شانان والے
اوگن ہاراں نوں بنخاؤن

نال اشارے چن نوں توڑن
ڈبیا سوہج موڑ لیاؤن

جاؤن جیہڑے پاک دوارے
خالی کدی عنہ پرت کے آؤن

کرم کرن تے بنجی ورگے
ڈبڑے نوں غورثید بناؤن

مندے حالیں پھر دے پئے آن نور ہدایت دے دے
 سچ آکھن تے سچ سنن دی سانوں عادت دے دے

آپ دے حکماں نوں ای منیے دلوں بجائوں سارے
 سوہنے مدنی ماہی سانوں اس دی ہمت دے دے

کر دلاں دے باغ شگفتہ اپنی رحمت تپائیں
 کھلی والیا شام سانوں اپنی چاہت دے دے

ساڈا رہبر آپ دا اُسوہ ہووے ہر دم آقا
 بھٹک نہ جائیے سانوں اپنا نور ہدایت دے دے

پتجائی دا جیٹرا رستہ دسیا مدنی ماہی
 اُس دے اُتے اُتے رُودے رہن دی سانوں طاقت دے دے

شہر مدینے بہرہ کے جیٹری وچ اصحاب دے ونڈی
سانوں وی اج اوہو آقا سانجھ اخوت دے دے

رُلدے پئے آں دنیا دے وچ بھل کے آپ دا اُسوہ
کر کے معاف خطاواں بستھے پیار دی نعمت دے دے

بطحا دے وچ لگن ڈیرے ساڈے وی ہن آقا
جنت نگر دی کچھ شایا سانوں نکھت دے دے

آپ دی روشن سیرت اُتے جیٹری لورے اوہو
اک واری تے سانوں عالی شان قیادت دے دے

ہر دل اُتے کرن حکومت سوہنیاں زلفاں والے
ونڈ دے پتے نہیں پیار دی دولت سوہنیاں زلفاں والے

میرے دل دی ٹہنی اُتے پھل پھل نہیں سی آندے
پوری کیتی دل دی حاجت سوہنیاں زلفاں والے

بھر دتے نہیں سینے سبھ دے خلق دی خشتو تائیں
جھولی پاکے نور ہدایت سوہنیاں زلفاں والے

دنیا سی اک سڑ دے بلدے پیاس دے سحر دانگوں
اس دے اُتے کیتی رحمت سوہنیاں زلفاں والے

کعبے دی تعمیر دے ویلے جھگڑا جس نبٹایا
اوہ سی آپ دی فہم فرست سوہنیاں زلفاں والے

کفر دا موسم ہر پاسے سی بشرک نے سی ات چائی
 کیتی ساری دور جہالت سوہنیاں زلفاں والے

چھدے نیٹیں سی تھراں دے وچ نقش حیاتی والے
 کیتی آکے خاص عنایت سوہنیاں زلفاں والے

پتھراں دے نال زخمی کیتا جھٹاں ظالم لوکاں
 اوبھناں دی پتے کرن حمایت سوہنیاں زلفاں والے

اکھیاں دے لئی نور نہیں نجمی دل دے لئی نہیں چائن
 سبھناں اُتے کرن سخاوت سوہنیاں زلفاں والے

آپ دا رتبہ سجدتوں اعلیٰ دیکھن والا
آپ دا ہر اک قول نورالا منتن والا

سوہنے رب نے آپ نوں شان جو ارفع بخشی
بنیا نیس بیماں اس نوں ناپن والا

آپ جہاناں دے لئی رحمت بن کے آئے
آپ دالور اے ابدان توڑی چمکن والا

آپ دی ذات دے سارے پہلو سوہنے آقا
آپ نے دیا جو کجھ چیتے رکھن والا

سکیاں نوں دی چھڈ گئے جیڑے آپ دے ہوتے
دور نہ ہویا آپ دے نیڑے ڈھکن والا

نور ہدایت جھنکے ونڈیا سارے جگ تے
اک بندہ اوہ غار حرا توں اترن والا

پڑھ لیندے سی بھکھاں آپ تے چہرے اُتوں
آپ نوں پایا حال دلال دے چانن والا

آپ نے جیڑا ونڈیا ایٹھے بھائی چارا
اس دا چانن دور کھری تئیں ہودن والا

آپ نوں آقا سوہنے رب دیدار کرایا
آپ دے رُتبے تائیں کوئی نئیں پہنچن والا

[illegible]

Marfat.com